

REPUBLIKA SLOVENIJA
**MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT**

Masarykova cesta 16, 1000 Ljubljana

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu – predlog

V Zakon o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12, 85/14, 75/16, 61/17 – ZUPŠ in 65/17; v nadaljnjem besedilu: ZViS) se uvrsti poglavje, ki ureja javno službo in sicer:

JAVNA SLUŽBA

1. člen (obseg javne službe)

Visokošolsko izobraževanje, ki ga v obliki javnoveljavnih študijskih programov izvajajo visokošolski zavodi v RS pod pogoji za opravljanje visokošolske dejavnosti, ki so določeni v tem zakonu, je v javnem interesu.

Z javno službo na področju visokega šolstva Republika Slovenija zagotavlja trajno in nemoteno izvajanje visokošolske dejavnosti, ki je vsem uporabnikom dostopna pod enakimi pogoji v skladu s tem zakonom.

Javna služba na področju visokega šolstva obsega izobraževalne, raziskovalno-razvojne, umetniške in podporne dejavnosti.

Javno službo opravljajo javni visokošolski zavodi, s čimer uresničujejo svoje temeljno poslanstvo, in zasebni visokošolski zavodi za koncesionirane študijske programe.

Izobraževalna dejavnost obsega študijske programe za pridobitev izobrazbe prve, druge in tretje stopnje.

Raziskovalno-razvojna dejavnost obsega temeljno, aplikativno in razvojno delo, katerega rezultati so javno dostopni.

Umetniška dejavnost obsega umetniško ustvarjanje na področju izobraževalnega in raziskovalnega dela v okviru umetniških disciplin.

Podporne dejavnosti so knjižnična, informacijska, administrativna, upravljavska dejavnost, dejavnost študentskih domov in druge podporne dejavnosti.

2. člen (financiranje javne službe)

Javna služba je financirana iz javnih virov, lahko pa tudi iz zasebnih virov.

Javni visokošolski zavodi in zasebni visokošolski zavodi za koncesionirane študijske programe opredelijo obseg, vsebino in način izvajanja javne službe iz tretjega odstavka prejšnjega člena v pogodbi o financiranju študijske dejavnosti z ministrstvom pristojnim za visoko šolstvo skladno z 72.g členom zakona. Obseg vpisnih mest na študijske programe se opredeli tako, da je zagotovljena široka dostopnost študija pod pogoji, ki so določeni v tem zakonu.

Javni visokošolski zavod lahko poleg dejavnosti javne službe opravlja tudi druge dejavnosti, pri čemer te ne smejo zmanjševati obsega in kakovosti zagotavljanja javne službe, kot je določeno s pogodbo iz prejšnjega odstavka.

Javni visokošolski zavodi lahko izvajajo študijske programe kot tržno dejavnost samo za tuje državljane.

Kadar javni visokošolski zavod opravlja drugo dejavnost, mora biti cena na trgu oblikovana tako, da mora zagotoviti najmanj pokrivanje vseh neposrednih, posrednih in sorazmerni del skupnih stroškov, vezanih na zagotavljanje tržne storitve. Cena mora vključevati tudi stroške uporabe osnovnih sredstev. Potrebno je razmejevanje stroškov in prihodkov izvajanja javne službe in druge dejavnosti.

Presežek prihodkov nad odhodki, ustvarjen z dejavnostmi iz tretjega odstavka tega člena, mora javni visokošolski zavod nameniti le za svoje temeljno poslanstvo.

Presežka odhodkov nad prihodki, ustvarjenega z dejavnostmi iz tretjega odstavka tega člena, javni visokošolski zavod ne sme pokriti iz sredstev javne službe. O načinu poravnave primanjkljaja odloča ustanovitelj na predlog upravnega odbora javnega visokošolskega zavoda.

V ZViS se uvrsti poglavje, ki ureja koncesije v visokem šolstvu in sicer tako, da se črta obstoječi 47. člen ter se nadomesti z naslednjimi členi, ki se ustrezno preštevilčijo:

KONCESIJE V VISOKEM ŠOLSTVU

3. člen

(koncesija za izvajanje javne službe v visokem šolstvu)

Koncesija za izvajanje javne službe v visokem šolstvu se lahko dodeli zasebnemu visokošolskemu zavodu za izvajanje enega ali več študijskih programov prve, druge in/ali tretje stopnje.

Zasebnemu visokošolskemu zavodu, ki izvaja vsaj tri študijske programe z več študijskih področjih na vseh treh stopnjah študija, se lahko dodeli skupna koncesija za izvajanje študijske dejavnosti za celoten sklop izbranih študijskih programov.

Potreben pogoj za dodelitev koncesije iz prejšnjega odstavka je interdisciplinarna povezanost študijskih programov v okviru sklopa.

V okviru skupne koncesije za celoten sklop izbranih študijskih programov se lahko koncesionarju dodeli tudi koncesijo za izvajanje podporne dejavnosti kot je knjižnična dejavnost in mu zagotovi možnost, da pridobi potrebna javna sredstva za izvajanje raziskovalne-razvojne dejavnosti.

Koncesija se lahko dodeli za izvajanje študijske dejavnosti, za katero obstaja potreba v slovenskem prostoru, in ki:

- kakovostno nadgrajuje raznolikost visokošolske izobraževalne ponudbe v Sloveniji oziroma
- se v okviru javne službe na področju visokega šolstva ne izvaja v ustreznem obsegu.

Potrebe za izvajanje študijske dejavnosti preko koncesije lahko izhajajo iz povpraševanja po določenih znanjih in spretnostih, iz inovativnih izobraževalnih ter znanstveno raziskovalnih pobud, iz prednostnih področij razvoja v nacionalnih strateških dokumentih oziroma regionalnih ciljev gospodarskega, družbenega in kulturnega razvoja.

Obseg iz druge alineje petega odstavka tega člena je določen s številom razpisanih in zasedenih mest študijskega programa v okviru javne službe.

4. člen (vsebina predloga)

Predlog z utemeljitvijo izkazane potrebe za dodelitev koncesije za izvajanje študijske dejavnosti iz šestega odstavka 3. člena lahko posredujejo zainteresirana ministrstva ter pravna ali fizična oseba do 31. decembra tekočega koledarskega leta.

5. člen (strokovna komisija za koncesije)

Ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, najkasneje do 31. januarja koledarskega leta, ki sledi letu vložitve predloga, imenuje strokovno komisijo za koncesije (v nadaljnjem besedilu: strokovna komisija) za obravnavo prejetih predlogov iz 4. člena.

Strokovno komisijo sestavlja pet članov:

- trije člani so strokovnjaki na področjih za katere se ugotavlja potreba za izvajanje študijske dejavnosti, od katerih je en predstavnik regionalnega razvoja,
- en član je predstavnik resornega ministrstva, ki pokriva predmetno področje in
- en član je predstavnik ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo.

Člani komisije ne smejo biti v osebnem ali institucionalnem konfliktu interesov.

Naloga strokovne komisije je priprava strokovnega mnenja in ocene o predlogu izkazane potrebe za dodelitev koncesije za izvajanje študijske dejavnosti iz petega odstavka 3. člena.

V primeru utemeljene potrebe za dodelitev koncesije za izvajanje študijske dejavnosti strokovna komisija najkasneje do 31. marca koledarskega leta iz prvega odstavka tega člena pripravi predlog izbrane študijske dejavnosti s številom vpisnih mest.

6. člen
(odločitev glede uvedbe postopka za dodelitev koncesije)

Minister, pristojen za visoko šolstvo, se seznanja s strokovnim mnenjem in oceno strokovne komisije o predlogu izbrane študijske dejavnosti za dodelitev koncesije na področju visokega šolstva in izda odločitev glede uvedbe postopka javnega razpisa za dodelitev koncesije v desetih dneh po prejemu strokovnega mnenja in ocene.

7. člen
(dodelitev in trajanje koncesije)

Koncesija se dodeli zasebnemu visokošolskemu zavodu za izvajanje študijske dejavnosti na podlagi javnega razpisa, ki ga pripravi ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo.

Koncesija se dodeli za določen čas, in sicer za obdobje osmih vpisnih generacij z upoštevanjem enega dodatnega študijskega leta, z možnostjo podaljšanja.

Koncesija je lahko zasebnemu visokošolskemu zavodu iz prvega odstavka tega člena dodeljena večkrat zapored.

8. člen
(javni razpis)

Javni razpis za dodelitev koncesij za študijske programe, ki jih izvajajo zasebni visokošolski zavodi, mora biti objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo, kjer se objavi tudi ostala razpisna dokumentacija.

Objava javnega razpisa vsebuje:

- ime in sedež koncedenta,
- predmet in število razpisanih koncesij,
- lokacijo, obseg in vrsto dejavnosti, za katero se dodeljuje koncesija,
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati kandidati za dodelitev koncesije,
- merila za izbiro zasebnega visokošolskega zavoda,
- postopek izbire zasebnega visokošolskega zavoda,
- začetek in čas trajanja koncesije,
- rok za začetek izvajanja koncesionirane dejavnosti,
- obveznost koncesionarja za vključitev v eVS,
- kraj in čas za dvig razpisne dokumentacije,
- naslov in rok za vložitev vlog,
- rok, v katerem bodo kandidati obveščeni o izbiri,
- druge sestavine.

Razpisna dokumentacija vsebuje zlasti:

- datum objave javnega razpisa,
- natančno opredelitev predmeta in pogojev koncesije,
- lokacijo, za katero se razpisujejo koncesije,
- vrsto in obseg koncesionirane dejavnosti,
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar, in pogoje za izvajanje koncesije,
- pogoje financiranja predmeta koncesije in način njegovega morebitnega spreminjanja v času, za katerega je koncesija dodeljena,
- merila za izbiro koncesionarja in način uporabe teh meril,

- opis postopka izbire koncesionarja,
- navodila za pripravo in predložitev vloge,
- navedbo dokazil o izpolnjevanju pogojev, meril in ostalih okoliščin za dodelitev koncesije,
- vzorec koncesijske pogodbe,
- rok, v katerem bodo kandidati obveščeni o izidu javnega razpisa.

V razpisni dokumentaciji koncedent določi tudi, katere listine in druge vrste dokazil mora predložiti prijavitelj. Koncedent ne sme zahtevati dokazil, ki jih lahko pridobi iz uradnih evidenc, razen za podatke, za katere mora pridobiti soglasje prijavitelja.

9. člen

(pogoji, ki jih mora izpolnjevati zasebni visokošolski zavod)

Na javnem razpisu lahko kandidira zasebni visokošolski zavod, ki mora biti akreditiran in vpisan v eVŠ ter mora izpolnjevati kadrovske, tehnične in druge pogoje, ki so podrobneje določeni s tem zakonom ali drugim predpisom, ki se nanaša na področje visokega šolstva, ves čas trajanja koncesije.

Minimalni kadrovske pogoji za vsak študijski program za izvajanje koncesioniranih študijskih programov 1. in 2. stopnje so:

- zaposleni z nazivom visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca v skupnem ekvivalentu 6 polnih zaposlitev na visokošolskem zavodu. Od tega sta lahko največ dve ekvivalentni polni zaposlitvi sodelavcev z nazivom asistent,
- redno zaposleno administrativno osebje v skupnem ekvivalentu ene polne zaposlitve, za visokošolske zavode, ki izvajajo več študijskih programov, je potrebna dodatna polna zaposlitev za več kot pet študijskih programov.

Za študijske programe druge stopnje na visokošolskih zavodih, ki že izvajajo študijski program prve stopnje na istem področju, se v prvi alineji prejšnjega odstavka upošteva za vsak študijski program druge stopnje ekvivalent štirih polnih zaposlitev.

Pri študijskih programih s področja umetnosti in dvopredmetnih študijskih programih ter v primerih, kjer je izkazano prekrivanje vsebin v več študijskih programih istega visokošolskega zavoda, se upoštevajo njihove specifikke.

Za študijske programe tretje stopnje se v prvi alineji drugega odstavka tega člena upošteva skupni ekvivalent dveh polnih zaposlitev visokošolskih učiteljev (teh mora biti najmanj polovica) in znanstvenih delavcev v ekvivalentnih nazivih.

PREHODNA DOLOČBA:

Zasebni visokošolski zavod mora za koncesioniran študijski program urediti delovna mesta visokošolskih učiteljev in sodelavcev skladno z minimalnimi kriteriji zaposlitve v šestih mesecih po pridobitvi koncesije.

10. člen
(merila za izbiro koncesionarja z utežmi)

Merila za izbiro koncesionarja so:

- predvideni učni izidi študijskega programa, glede obseg in vrsto dejavnosti, za katero se dodeljuje koncesija (0,3),
- izkazana interdisciplinarna vpetost študijskega programa z drugimi študijskimi programi visokošolskega zavoda ali njegova vertikalna povezanost z drugima stopnjama istovrstnih študijskih programov (0,1),
- raziskovalno-razvojna in strokovna kakovost ter usposobljenost koncesionarja (0,2),
- materialni pogoji na kraju izvajanja koncesionirane dejavnosti (0,2),
- mednarodna vpetost koncesionarja (0,2).

Kot raziskovalno-razvojna in strokovna kakovost ter usposobljenost koncesionarja iz tretje alineje prejšnjega odstavka štejejo zlasti dokumentirane znanstvene in strokovne objave v mednarodni periodiki in patenti, monografije in umetniška dela, pridobljeni znanstveno-raziskovalni programi in projekti in projekti za industrijo oziroma druge naročnike.

Kot mednarodna vpetost koncesionarja iz pete alineje prvega odstavka tega člena šteje sodelovanje v mednarodnih projektih, konzorcijih, veljavne mednarodne pogodbe ter pogodbe o sodelovanju s tujimi inštitucijami in mednarodno pedagoško delovanje.

V javnem razpisu sta opisana in opredeljena način vrednotenja in izkazovanja posameznih meril ob upoštevanju vrste in stopnje študijskega programa.

11. člen
(razpisna komisija)

Ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, imenuje razpisno komisijo za izbiro zasebnega visokošolskega zavoda, ki jo sestavljajo najmanj v deležu ene tretjine zaposleni na ministrstvu, pristojnem za visoko šolstvo, in najmanj v deležu ene tretjine mednarodni zunanji strokovnjaki za posamezna študijska področja ter niso v osebni ali institucionalni konfliktu interesov.

Vsi člani komisije morajo imeti doktorat znanosti in vsaj pet let izkušenj na svojem strokovnem oziroma znanstvenem področju.

12. člen
(izbira koncesionarja)

Koncesija za opravljanje javne službe v visokem šolstvu se podeli z odločbo ministrstva, pristojnega za visoko šolstvo.

Z dokončnostjo odločbe o podelitvi koncesije skleneta koncedent in koncesionar koncesijsko pogodbo, s katero uredita medsebojno koncesijsko razmerje in pogoje v zvezi z izvajanjem koncesionirane dejavnosti.

Koncesijska pogodba mora biti sklenjena pred objavo razpisa za vpis za prvo študijsko leto, za katerega je podeljena koncesija.

Če koncesionar iz neupravičenih razlogov ne sklene koncesijske pogodbe v roku, določenim z odločbo o podelitvi koncesije, se ta lahko sklene s prvim naslednjim prijaviteljem, ki izpolnjuje razpisne pogoje. Če takšnega prijavitelja ni, se javni razpis za podelitev koncesije lahko ponovi.

13. člen (vsebina in oblika koncesijske pogodbe)

Poleg vsebine, ki jo določa ta zakon, s koncesijsko pogodbo koncedent in koncesionar uredita medsebojno koncesijsko razmerje in pogoje v zvezi z izvajanjem koncesionirane dejavnosti, zlasti pa:

- vrsto in obseg izvajanja koncesionirane dejavnosti, ki jo mora zagotoviti koncesionar,
- lokacijo izvajanja koncesionirane dejavnosti,
- začetek izvajanja koncesionirane dejavnosti,
- rok trajanja koncesijske pogodbe,
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar v času trajanja koncesijskega razmerja,
- minimalno število vpisanih študentov,
- dolžnost poročanja o izvajanju koncesionirane dejavnosti,
- način nadzora nadzora s strani koncedenta ali od njega pooblaščenih revizorjev za izvedbo nadzora v zvezi s predmetom koncesije,
- dolžnosti in pravice koncesionarja v primeru višje sile,
- medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali opustitvijo izvajanja koncesionirane dejavnosti,
- pogodbene sankcije zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja dodeljene koncesije in kršitve, zaradi katerih imata koncedent in koncesionar pravico odstopiti od pogodbe.

V skupni koncesijski pogodbi za izvajanje študijske dejavnosti za celoten sklop izbranih študijskih programov se koncedent in koncesionar lahko dogovorita, da se v času izvajanja koncesijske pogodbe v skladu s tem zakonom, nabor študijskih programov lahko spremeni ali prerazporedi študijske vsebine med programi.

14. člen (podaljšanje koncesije)

Koncesija se lahko podaljša na predlog koncesionarja za obdobje največ štirih vpisnih generacij z upoštevanjem enega dodatnega študijskega leta. Koncesionar mora predlog za podaljšanje vložiti najpozneje do 31. maja tretjega leta pogodbenega obdobja.

Koncedent koncesijo podaljša z odločbo, v kateri določi čas podaljšanja koncesije, če je ta možnost predvidena v koncesijski pogodbi in če ugotovi, da še obstaja potreba v slovenskem prostoru in jih koncesionar pod pogoji, ki jih določa zakon, lahko še naprej zagotavlja.

Koncedent in koncesionar o podaljšanju koncesije skleneta aneks k pogodbi o koncesiji.

Koncesija se ne sme podaljšati, če obstajajo razlogi za odvzem koncesije ali če koncesionar krši pogodbene obveznosti.

15. člen (prenehanje koncesijskega razmerja)

Razmerje med koncedentom in koncesionarjem preneha:

- s prenehanjem koncesijske pogodbe,
- z odvzemom koncesije.

16. člen (prenehanje koncesijske pogodbe)

Koncesijska pogodba preneha:

- s pretekom časa, za katerega je bila sklenjena,
- na podlagi pisne odpovedi,
- z razdrtjem,
- s potekom akreditacije koncesionarja ali z odvzemom akreditacije koncesioniranemu študijskemu programu,
- primeru stečajnega koncesionarja, z dnem nastanka pravnih posledic stečajnega postopka,
- v primeru likvidacije koncesionarja, z dnem prenehanja koncesionarja.

17. člen (odvzem koncesije)

Koncedent lahko z odločbo odvzame koncesijo koncesionarju:

- če ne začne z izvajanjem koncesionirane dejavnosti v za to določenem roku,
- če ne izpolnjuje več pogojev za izvajanje koncesionirane dejavnosti,
- če krši pogoje, določene za izvajanje koncesionirane dejavnosti,
- če finančno oškoduje koncedenta ali študente,
- če ne zagotavlja študentom zagotavljenega obsega in kakovosti koncesionirane dejavnosti oziroma od njih neupravičeno zahteva doplačila ali plačila, ki niso predpisana oziroma jim omogoča pridobitev pravice mimo predpisov ali kadar do njih niso upravičeni,
- če ne dopusti nadzora ali ne ravna v skladu z ugotovitvami nadzora,
- če ne izvaja koncesijske pogodbe,
- če ne dosega minimalnega vpisa študentov, kot ga določa koncesijska pogodba,
- ne pristane na spremembe koncesijske pogodbe, ki so posledica višje sile.

18. člen (postopek odvzema koncesije)

Preden koncedent odvzame koncesijo, koncesionarja pisno opozori na kršitev, ki je razlog za odvzem koncesije, in mu določi primeren rok za odpravo kršitev.

Če koncesionar v roku iz prejšnjega odstavka kršitve ne odpravi, koncedent po uradni dolžnosti izda odločbo o odvzemu koncesije.

Opozorilo iz prvega odstavka tega člena ni potrebno, če gre za kršitev, ki ima znake kaznivega dejanja ali je posledica višje sile.

Zoper odločbo o odvzemu koncesije ni pritožbe, mogoč pa je upravni spor.

19. člen
(pravne posledice odvzema koncesije)

Z dokončnostjo odločbe o odvzemu koncesije preneha koncesijsko razmerje in koncesijska pogodba, z izjemo tistih določb koncesijske pogodbe, ki se uporabljajo tudi po prenehanju koncesijskega razmerja.

Koncesionar in koncedent morata izpolniti obveznosti, ki so nastale do prenehanja koncesijskega razmerja.

Koncesionar, ki mu je bila odvzeta koncesija, mora koncedentu povrniti vso škodo, ki je posledica kršitve, zaradi katere mu je bila koncesija odvzeta.

20. člen
(določitev TSF-Z ob podelitvi nove koncesije)

TSF-Z se določijo ob upoštevanju števila študentov, pomnoženega s povprečno vrednostjo sredstev na študenta na študijskih programih javnih visokošolskih zavodov na ožjem področju v skladu s KLASIUS-P-16.

Število študentov iz prvega odstavka tega člena so redni študenti, vpisani v posamezni letnik koncesioniranega študijskega programa.

V skladu s tem členom se TSF-Z za koncesionirane študijske programe določajo, za čas trajanja študijskega leta, podaljšanega za eno leto. Po tem obdobju se TSF-Z določajo v skladu določbami 72.e člena zakona, ki veljajo za določanje sredstev za TSF-Z.

21. člen
(določitev TSF-Z ob prenehanju koncesije)

Glede na letnik zadnje generacije vpisanih študentov se f-TSF-Z vsako leto zmanjša za dodatno $1/n$ f-TSF-Z sredstev, pri čemer je n število let trajanja koncesioniranega študijskega programa.

Sredstva v-TSF-Z se določajo v skladu s tem zakonom.

PREHODNA DOLOČBA:

S samo uveljavitvijo novele zakona že obstoječe koncesije ne prenehajo, ampak se s prehodno določbo opredeli obdobje (od uveljavitve tega zakona) v katerem lahko visokošolski zavodi za študijske programe z dodeljeno koncesijo po določbah novele sprožijo postopek presoje ohranitve obstoječih koncesij, ki je enak postopku za dodelitev koncesij, kot ga bo uveljavila ta novela. V kolikor visokošolski zavod takšne vloge ne vloži,

mu koncesija za takšne študijske programe preneha z iztekom prehodnega obdobja – po zakonu samem.

Ob vložitvi vloge steče postopek skladno s tem zakonom in se lahko zaključi na dva načina:

- bodisi z ohranitvijo obstoječe koncesije vendar z omejenim časom trajanja na 4 vpisne generacije + 1 leto (kot izhaja iz novele zakona);
- bodisi z odvzemom koncesije – v kolikor strokovna komisija ugotovi, da predpostavke za dodelitev koncesije niso izpolnjene; v tem kontekstu je treba upoštevati tudi pravico študentov do dokončanja takšnega študijskega programa.

V ZViS se spremenijo tudi določeni obstoječi člani, in sicer:

V **24. členu** se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»Dekan lahko opravlja funkcijo na delovnem mestu visokošolskega učitelja.«.

Deseti odstavek, ki se glasi:

»Dekan članice univerze ali samostojnega visokošolskega zavoda, ki ga je ustanovila Republika Slovenija, je lahko ponovno izvoljen, vendar skupni mandat ne sme trajati več kot osem let.« se črta.

V **38.a členu** se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»V magistrski študijski program se lahko vpiše, kdor je končal:

- univerzitetni študijski program prve stopnje z ustreznih strokovnih področij,
- visokošolski strokovni študijski program z ustreznih strokovnih področij ali študijski program prve stopnje z drugih strokovnih področij, če je pred vpisom opravil študijske obveznosti, ki so bistvene za nadaljevanje študija; te obveznosti se določijo glede na različnost splošnih ter predmetno-specifičnih kompetenc oziroma učnih izidov, ki se s programom pridobijo, in obsegajo od 10 do največ 60 kreditnih točk, kandidati pa jih lahko opravijo med študijem na prvi stopnji, v programih za izpopolnjevanje ali z opravljanjem izpitov pred vpisom v magistrski študijski program.«.

Doda se nov peti odstavek, ki se glasi:

»Z doktorskim študijskim programom se lahko kot pogoj za vpis določijo tudi posebne nadarjenosti, psihofizične sposobnosti oziroma dosežki na znanstvenoraziskovalnem področju.«.

V drugem odstavku **41. členu** se besedilo »izpita ter pri posameznih predmetih iz tretjega in četrtega letnika srednje šole« nadomesti z besedilom »izpita, pri posameznih predmetih iz tretjega in četrtega letnika srednje šole ter preizkusu posebne nadarjenosti oziroma psihofizične sposobnosti«.

63. člen se spremeni tako, da se glasi:

»63. člen
(delovna in pedagoška obveznost)

Visokošolski učitelji in sodelavci v okviru svojega delovnega mesta pri izvajanju javne službe na področju visokega šolstva opravljajo neposredno pedagoško obveznost, posredno pedagoško delo, osnovno raziskovalno-razvojno in umetniško ter strokovno delo.

Visokošolski učitelji in sodelavci v okviru svojega delovnega mesta tudi sodelujejo pri upravljanju visokošolskega zavoda (oblike delovne obveznosti) Vse oblike dela visokošolskih učiteljev in sodelavcev iz tega odstavka so enakovredne in neločljivo povezane.

Neposredna pedagoška obveznost so oblike pedagoškega dela, ki so navedene v akreditiranem študijskem programu kot kontaktne ure za izvedbo študijskega programa.

Posredno pedagoško delo obsega priprave na neposredno pedagoško obveznost, preizkuse znanja, govorilne ure, s pedagoškim delom povezana administrativna opravila, razvoj predmetov s spremljanjem razvoja strok in pripravo študijskih gradiv.

Osnovno raziskovalno-razvojno in umetniško ter strokovno delo obsega temeljno in aplikativno raziskovalno in razvojno delo, nujno za razvoj stroke, oziroma ustvarjalno in poustvarjalno umetniško delo in usposabljanje, potrebno za kakovostno pedagoško delo in strokovni razvoj delavca, ki se potrdi z izvolitvijo v naziv, ter drugo strokovno delo, s katerim se uresničuje poslanstvo univerze in akademski ugled.

Sodelovanje pri upravljanju obsega sodelovanje v delu komisij ter organov upravljanja članice in univerze oziroma samostojnega visokošolskega zavoda.

Razmerje med vsemi oblikami delovne obveznosti visokošolskih učiteljev in sodelavcev znotraj polnega delovnega časa se natančneje uredi s kolektivno pogodbo, pri čemer osnovna raziskovalno-razvojna oz. umetniška delovna obveznost predstavlja najmanj 40 % ekvivalenta polnega delovnega časa.

Na predlog visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca se lahko vključi do 50 % skupnega števila delovnih ur v okviru rednih delovnih obveznosti v določenem časovnem obdobju v raziskovalne projekte.

Neposredna pedagoška obveznost v času organiziranega študijskega procesa v visokošolskem izobraževanju, ki se izvaja kot javna služba, znaša v kontaktnih urah v trajanju po 45 minut:

- za docenta, izrednega in rednega profesorja šest ur tedensko,
- za višjega predavatelja, predavatelja in lektorja devet ur tedensko,
- za asistenta deset ur tedensko,
- za ostale visokošolske sodelavce do šestnajst ur tedensko.

V kolikor delavec iz druge ali tretje alineje prejšnjega odstavka izvaja oblike neposredne pedagoške obveznosti, za izvajanje katerih je pogoj naziv docenta, izrednega ali rednega profesorja, v tem delu zanj velja normativ iz prve alineje prejšnjega odstavka.

Oblike neposredne delovne obveznosti visokošolskih učiteljev in sodelavcev določi rektor univerze oziroma dekan samostojnega visokošolskega zavoda s posebnim predpisom, o katerem predhodno pridobi mnenje reprezentativnih sindikatov v dejavnosti visokega šolstva in soglasje senata. Ta in drugi predpisi univerze nimajo vpliva na obseg in priznavanje neposredne pedagoške obveznosti, določene v zakonu.

Če z neposredno tedensko pedagoško obveznostjo, določeno v prejšnjih odstavkih, ni mogoče izvesti študijskih programov, lahko pristojni organ visokošolskega zavoda visokošolskemu učitelju oziroma sodelavcu določi dodatno neposredno tedensko pedagoško obveznost, in sicer največ:

- dve uri docentu, izrednemu in rednemu profesorju,

- tri ure višjemu predavatelju, predavatelju in lektorju,
- štiri ure asistentu in
- štiri ure drugim visokošolskim sodelavcem

Dodatna neposredna tedenska pedagoška obveznost se obračuna enako kot neposredna pedagoška obveznost.

Glede na število študentov v skupini pri predmetu se docentu, izrednemu profesorju, rednemu profesorju, višjemu predavatelju, predavatelju in lektorju neposredna tedenska pedagoška obveznost lahko zmanjša za največ dve uri.

Docentu, izrednemu profesorju, rednemu profesorju, višjemu predavatelju, predavatelju in lektorju, ki opravljajo za delodajalca v okviru polnega delovnega časa tudi delo na raziskovalno-razvojnih strokovnih ali umetniških projektih izven osnovnega raziskovalnega in umetniškega ter strokovnega dela, se lahko izjemoma neposredna tedenska pedagoška obveznost iz prejšnjih odstavkov zmanjša za največ dve uri.

Prorektorju, dekanu, ki je zaposlen na delovnem mestu visokošolskega učitelja, in prodekanu se lahko zmanjša neposredna tedenska pedagoška obveznost iz prejšnjih odstavkov.

Merila za zmanjšanje neposredne pedagoške obveznosti določi rektor univerze oziroma dekan samostojnega visokošolskega zavoda s posebnim predpisom, o katerem predhodno pridobi mnenje reprezentativnih sindikatov v dejavnosti visokega šolstva in soglasje senata.

Docent, izredni profesor, redni profesor, višji predavatelj, predavatelj, lektor, asistent in drugi visokošolski sodelavci lahko, če so za to zagotovljena sredstva, izjemoma na teden opravljajo raziskovalno-razvojno, umetniško ali strokovno delo še največ 20 % polnega delovnega časa tudi pri istem delodajalcu.

Dekan, ki je zaposlen na delovnem mestu dekana, in rektor sme pri istem delodajalcu opravljati dopolnilno pedagoško, raziskovalno-razvojno, umetniško in strokovno delo v skupnem obsegu do 20 % polnega delovnega časa.«.

PREHODNA DOLOČBA:

Dokler proračunska sredstva za študijsko dejavnost ne dosežejo raven 1 % BDP, lahko pod pogoji, da so bile izkoriščene vse možnosti za sklenitev pogodbe o zaposlitvi in je treba zagotoviti nemoteno izvajanje pedagoške dejavnosti, visokošolski zavod sklene pogodbo o delu v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja obligacijska razmerja, vendar ne več kot v obsegu ene tretjine s tem zakonom določene pedagoške obveznosti in največ za obdobje deset mesecev v študijskem letu. Kdor ima sklenjeno delovno razmerje na področju visokošolskega izobraževanja v skladu s tem zakonom, mora pred sklenitvijo pogodbe o delu predložiti soglasje delodajalca.

V prvem odstavku **72.a člena** se doda nova alineja, ki se glasi:

»- redna športna vzgoja za študente 1. letnikov vseh študijskih programov v obsegu 2 pedagoških ur na teden. (60 ur letno, ki niso ovrednotene z ECTS),«.

V prvem odstavku **72.I člena** se dodata novi alineji, ki se glasita:

» - skrb za razvoj jezikov avtohtone italijanske in madžarske narodne skupnosti,
- redna športna vzgoja za študente 1. letnikov vseh študijskih programov«.

Dodata se dva nova odstavka, ki se glasita:

»Kot skrb za razvoj jezikov avtohtone italijanske in madžarske narodne skupnosti iz tretje alineje tega člena se štejejo zlasti študijski programi, ki omogočijo študij za pridobitev predpisane izobrazbe na ustreznih študijskih programih za strokovne delavce vrtcev in šol z italijanskim učnim jezikom tudi v italijanskem jeziku in za dvojezične vrtce in šole tudi v madžarskem jeziku.

Redna športna vzgoja za študente 1. letnikov vseh študijskih programov se izvaja v obsegu 2 pedagoških ur na teden (60 ur letno, ki niso ovrednotene z ECTS).«.

V **72.m členu** se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Kadar zasebni VŠZ pridobi koncesijo za prvo, drugo in tretjo stopnjo za istovrstne študijske programe se mu določijo sredstva za financiranje visokošolske knjižnice.«.

V **81. členu** se doda nov štirinajsti odstavek, ki se glasi:

»Za namen ureditve zavarovanja študentov za poškodbe pri delu in poklicno bolezen pri praktičnem pouku, pri opravljanju proizvodnega dela oziroma delovne prakse in na strokovnih ekskurzijah se evidence iz prvega odstavka tega člena, na podlagi EMŠO lahko povežejo s z evidenco zavarovanih oseb, ki jo vodi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, prek portala e-VEM.«.

V **82. členu** se prvi stavek petega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»Podatke za evidenco iz 81.h člena tega zakona ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, brezplačno pridobi od visokošolskih zavodov.«.

V desetem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Za znanstveno-raziskovalne namene analiziranja zaposljivosti študentov in diplomantov ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, na podlagi podatka o EMŠO diplomanta iz evidence o opravljenih strokovnih izpitih pridobi podatek o opravljenem strokovnem izpitu in iz centralne evidence zaposlenih na področju vzgoje in izobraževanja, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za izobraževanje, pridobi podatek o:«.

Doda se nov enajsti odstavek, ki se glasi:

»Za znanstveno-raziskovalne namene analiziranja zaposljivosti študentov in diplomantov ministrstvo, pristojno za visoko šolstvo, na podlagi podatka o EMŠO diplomanta iz evidenc z osebnimi podatki, ki jih vodijo visokošolski zavodi, pridobi podatek o povprečni oceni študija.«.

V **83.a členu** se dvanajsti in trinajsti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»Za znanstveno-raziskovalne namene in analize o zaposljivosti študentov in diplomantov se podatki iz sedmega, osmega, devetega, desetega in enajstega odstavka 82. člena tega zakona pridobijo in povežejo v neanonimizirani obliki, vsa nadaljnja obdelava podatkov pa poteka z anonimiziranimi ali psevdonimiziranimi podatki, na način da identitete posameznika ni mogoče ugotoviti.

Za znanstveno-raziskovalne namene analiziranja prehodnosti dijakov in študentov višjih strokovnih šol v visoko šolstvo se podatki iz četrtega stavka tretjega odstavka 82.

člena tega zakona pridobijo in povežejo v neanonimizirani obliki, vsa nadaljnja obdelava podatkov pa poteka z anonimiziranimi ali psevdonimiziranimi podatki, na način da identitete posameznika ni mogoče ugotoviti.«.

Dodata se nova šestnajsti in sedemnajsti odstavek, ki se glasita:

»Na podlagi elektronske vloge prijave za vpis v eVŠ se za namen izbirnega postopka za vpis v visokošolske študijske programe lahko s povezovanjem eVŠ in evidenc iz 81. člena tega zakona, ki jih vodijo visokošolski zavodi, na podlagi EMŠO pridobijo podatki o ocenah oziroma rezultatih študenta, doseženih pri izpitih in drugih študijskih obveznostih.

Na podlagi elektronske vloge prijave za subvencionirano bivanje in soglasja študenta in članov njegove družine, ki živijo v skupnem gospodinjstvu, se za namen izbirnega postopka študentov za subvencionirano bivanje lahko pridobijo s povezovanjem eVŠ in:

- evidence gospodinjstev, ki jo vodi Ministrstvo za notranje zadeve, na podlagi EMŠO študenta podatki o študentu in članih njegove družine (osebno ime, EMŠO, davčna številka, sorodstveno razmerje do študenta),
- evidenc, ki jih vodi Finančna uprava Republike Slovenije, na podlagi davčne številke podatki o materialnem položaju študenta in članov njegove družine, ki živijo v skupnem gospodinjstvu, za preteklo koledarsko leto,
- evidence o zavarovanih osebah, ki jo vodi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije na podlagi EMŠO podatek o tem ali študent izpolnjuje pogoj iz prvega odstavka 69. člena tega zakona,
- evidenc, ki jih vodi Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, na podlagi EMŠO podatki o tem ali so starši oziroma skrbniki študenta brezposelni,
- evidenc iz 81. člena tega zakona, ki jih vodijo visokošolski zavodi, na podlagi EMŠO pridobijo podatki o doseganju študijskem uspehu študenta.«.